

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกนาฏศิลป์ไทย พุทธศักราช 2529 ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยมุ่งประเมินในด้านต่อไปนี้

1. การประเมินบริบท (Context) ประเมินจุดมุ่งหมายเฉพาะวิชาเอกนาฏศิลป์ไทย ตลอดจนโครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร
2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input) ประเมินความเหมาะสมของสื่อการเรียน การสอนวัสดุหลักสูตร และสถานที่เรียน
3. การประเมินกระบวนการ (Process) ประเมินความเหมาะสมของกระบวนการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล
4. การประเมินผลผลิต (Product) ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษา ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ส่วนคือ
 - 4.1 ผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษา
 - 4.2 ความสามารถของผู้สำเร็จการศึกษาในด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การกำหนดประชากร
การวิจัยครั้งนี้แบ่งประชากรออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้
 - 1.1 อาจารย์ผู้สอนวิชาเอกนาฏศิลป์ไทย ในคณะนาฏศิลป์และดุริยางค์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พุทธศักราช 2535 จำนวน 55 คน

1.2 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2535 จำนวน 103 คน

1.3 ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาเทคโนโลยีราชมงคล

ระหว่างปีการศึกษา 2529 - 2533 จำนวน 155 คน

1.4 ผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษาจำนวน 155 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

2.1 เอกสารหลักสูตร เพื่อใช้พิจารณาในด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ตลอดจน โครงสร้าง และเนื้อหาของหลักสูตร

2.2 แบบสอบถามอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษา เป็นข้อคำถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อ สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านบริบท ปัจจัยเบื้องต้นที่เกี่ยวกับการใช้หลักสูตร และ กระบวนการเรียนการสอน

2.3 แบบสอบถามผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา สร้างขึ้นเพื่อสอบถามความ คิดเห็นของผู้บังคับบัญชาเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษา

2.4 แบบสอบถามผู้สำเร็จการศึกษา สร้างขึ้นเพื่อสอบถามความคิดเห็นของ ผู้สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับความสามารถของผู้สำเร็จการศึกษา โดยมุ่งประเมินผลสัมฤทธิ์ด้าน ต่าง ๆ คือ พฤติพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ข้อมูลสำหรับอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษา ผู้วิจัยนำแบบสอบถามพร้อมหนังสือ แนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัยไปส่งและรับคืนด้วยตนเอง

3.2 ข้อมูลสำหรับผู้สำเร็จการศึกษา และผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา ผู้วิจัยได้จัดส่งแบบสอบถามพร้อมหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย ไปยังผู้สำเร็จการศึกษาและ ผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา ส่งกลับให้ผู้วิจัยทางไปรษณีย์ โดยผู้วิจัยสอดซองผนึกดวงตรา ไปรษณีย์ากร และจำหน่ายซองถึงผู้วิจัย

ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา 409 ฉบับ คิดเห็นร้อยละ 87.39

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณหาค่าเฉลี่ยและ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. การประเมินบริบท

1.1 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร พบว่า

1.1.1 พิจารณาจากเอกสารหลักสูตร จุดมุ่งหมายทั่วไปมีความสอดคล้อง กับจุดมุ่งหมายรายวิชาเอก จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาในด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย จุดมุ่งหมายรายวิชาเอกเน้นการนำความรู้ไปใช้

1.1.2 อาจารย์ผู้สอนและนักศึกษา มีความคิดเห็นว่า จุดมุ่งหมายของ หลักสูตรมีความเหมาะสมและชัดเจนอยู่ในระดับมาก

1.2 โครงสร้างของหลักสูตร

1.2.1 อาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นว่า โครงสร้างของหลักสูตรมีความ เหมาะสมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตรในหมวด วิชาเอกมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

1.2.2 นักศึกษามีความคิดเห็นว่า โครงสร้างของหลักสูตรมีความ เหมาะสมในระดับปานกลาง

1.3 เนื้อหาของหลักสูตร

จากการพิจารณาเนื้อหาของหลักสูตรกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาเอก นาฏศิลป์ไทย พบว่า

1.3.1 เนื้อหารายวิชาซึ่งบังคับสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ยกเว้นรายวิชา 810-219 บุคคลสำคัญในวงการนาฏดุริยางคศิลป์ 1 810-310 บุคคลสำคัญใน

วงการนาฏดุริยางคศิลป์ 2 810-123 ประวัติการละครและสถานที่สำคัญในเรื่องรามเกียรติ์ 813-444 วรรณคดีการละคร 1 และ 810-445 วรรณคดีการละคร 2 มีความสอดคล้องกับ จุดมุ่งหมาย เพื่อพัฒนากำลังคนด้านศิลปะสาขานาฏศิลป์ ดุริยางค์ คีตศิลป์ ทั้งไทยและสากลให้ มีความรู้ และทักษะ ประสบการณ์ที่จะนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ ความชำนาญในการปฏิบัติงาน เฉพาะสาขาและเพื่อปลูกฝังและเสริมสร้างคุณธรรมในด้านต่าง ๆ ให้มีระเบียบวินัย ซื่อสัตย์ ซื่อสัตย์ อดทน เพียร มานะอดทน รับผิดชอบตนเองและสังคม

วิชาชีพเลือกเสรี สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ยกเว้น รายวิชา 820-103 ความรู้เกี่ยวกับดนตรีไทยทั่วไป 1 860-413 ซอลเฟจโจและهارิชบร็อง 830-105 ทฤษฎีการขับร้อง 1 830-206 ทฤษฎีการขับร้อง 2 820-208 ทฤษฎีโน้ตสากล 1 820-309 ทฤษฎีโน้ตสากล 2 และ 820-316 ประวัติดนตรีไทยมีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย เพื่อพัฒนากำลังคนด้านศิลปะสาขานาฏศิลป์ ดุริยางค์ คีตศิลป์ ทั้งไทยและสากล ให้มีความรู้และ ทักษะ ประสบการณ์ที่จะนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพและความชำนาญ ในการปฏิบัติงานเฉพาะสาขา และปลูกฝังและเสริมสร้างคุณธรรมในด้านต่าง ๆ ให้มีระเบียบวินัย ซื่อสัตย์ ซื่อสัตย์ อดทน เพียร มานะอดทน รับผิดชอบตนเองและสังคม

1.3.2 อาจารย์ผู้สอน มีความคิดเห็นว่า เนื้อหาของหลักสูตรมีความ น่าสนใจและความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางยกเว้นหลักสูตรมีเนื้อหาเน้นปฏิบัติ เนื้อหา หลักสูตรมีความเหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิต และเนื้อหาหลักสูตรมีความซ้ำซ้อนกันอยู่ในระดับมาก ส่วนนักศึกษาที่มีความคิดเห็นว่า เนื้อหาของหลักสูตรมีความน่าสนใจ ความเหมาะสม และความ สอดคล้องอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นเนื้อหาหลักสูตรมีความทันสมัยในระดับน้อย ผู้เรียนสามารถ นำความรู้ไปถ่ายทอดและจัดแสดงสู่สังคมได้ และเนื้อหารายวิชาที่เรียนมีความซ้ำซ้อนกันอยู่ใน ระดับมาก

2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น

2.1 อาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นว่า ความทันสมัยของอุปกรณ์การเรียนการสอน และตำราเรียน ความสะดวกในการยืมอุปกรณ์การเรียนการสอน รวมถึงความเหมาะสมของ สถานที่เรียนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

2.2 นักศึกษามีความคิดเห็นว่า สื่อการเรียนการสอน วัสดุหลักสูตรและสถานที่เรียน มีความทันสมัย ความสะดวกในการมีอุปกรณ์ และความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

3. การประเมินกระบวนการ

3.1 อาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นว่า กระบวนการเรียนการสอนมีความเหมาะสม ความสอดคล้องและความชัดเจนในระดับปานกลาง ยกเว้นเรื่อง ดำเนินการเรียนการสอนครบถ้วนตามที่หลักสูตรกำหนด เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ประเมินตนเอง เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ประเมินผลการสอนของอาจารย์ และอาจารย์ผู้สอนได้นำผลการวัดและการประเมินผลมาปรับปรุงการเรียนการสอน

3.2 นักศึกษามีความคิดเห็นว่า การจัดการเรียนการสอนมีความชัดเจนและมีความเหมาะสมในระดับปานกลางยกเว้นเรื่อง อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ในวิชาที่สอนอยู่ในระดับมาก

4. การประเมินผลผลิต

4.1 ผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษา ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาเห็นว่า ผู้สำเร็จการศึกษามีความสามารถอยู่ในระดับมาก ยกเว้น เรื่อง ความสามารถในการจัดแสดงละคร ความสามารถในการสอนนาฏศิลป์พื้นเมือง ความสามารถในการประดิษฐ์เครื่องแต่งกายประกอบการแสดง ความสามารถในการประดิษฐ์ชุดการแสดงพื้นเมือง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ทางด้านนาฏศิลป์และการละคร ความสนใจในการแสวงหาความรู้ทางวิชาการเพิ่มเติม เป็นผู้รู้จักคิด วิเคราะห์ วิจัยงานนาฏศิลป์ และเป็นผู้ยอมรับคำวิจารณ์เพื่อปรับปรุงตนเองอยู่ในระดับความเหมาะสมปานกลาง

4.2 ความสามารถของผู้สำเร็จการศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษามีความคิดเห็นว่า ความสามารถทั้ง 3 ด้าน ในระดับมาก ยกเว้นเรื่อง มีความสามารถในการเรื่องนาฏศิลป์พื้นเมืองมีความสามารถในการแสดงพื้นเมือง สามารถประดิษฐ์เครื่องแต่งกายและสามารถถ่ายทอดการประดิษฐ์เครื่องแต่งกาย มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

อภิปรายผล

1. การประเมินด้านบริบท

1.1 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร จากการศึกษาเอกสารหลักสูตร พบว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตวิชา เอกนาฏศิลป์ไทย มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายวิชาเอกที่เน้นการนำความรู้ไปใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักสูตรเสริมสร้างให้ผู้เรียนพัฒนาทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัยอย่างชัดเจน ผู้เรียนได้รับความรู้ครบถ้วน

จากการประเมินพบว่า อาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาที่มีความคิดเห็นว่างจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมาก แสดงให้เห็นถึงการมีจุดมุ่งหมายที่มีขอบเขตที่ชัดเจน ทำให้ผู้เรียนเข้าใจ สอดคล้องตามความต้องการของผู้เรียน และส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาในด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัยอย่างชัดเจน ซึ่งการกำหนดจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนจะทำให้สามารถนำไปใช้ได้โดยง่ายและมีประสิทธิภาพ ดังที่ อัจฉิมา สวัสดิ์ชิน (2532 : 103 - 104) กล่าวว่า การพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต้องกำหนดจุดมุ่งหมายให้ชัดเจน จะสามารถมองเห็นแนวทางที่จะนำไปใช้ได้โดยง่าย

1.2 โครงสร้างของหลักสูตร จากการศึกษาพบว่า อาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นว่าง โครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าความเหมาะสมในการเรียนภาคทฤษฎีและปฏิบัติ วิชาบังคับและวิชาเลือก จำนวนหน่วยกิตของแต่ละรายวิชา สามารถส่งผลให้ผู้ศึกษาบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาเอกนาฏศิลป์ไทย ที่กล่าวว่าสามารถปฏิบัติงานตามสาขางานที่เลือกศึกษา ปฏิบัติการสอนในด้านวิชาการทั้งภาคทฤษฎีภาคปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ แก้ปัญหาได้ด้วยหลักการและเหตุผล (วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา. 2529 : นท. - 1)

ส่วนนักศึกษามีความคิดเห็นว่าง โครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสมระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะเปิดวิชาเลือกเสรีอย่างไม่หลากหลายเพียงพอตามความต้องการของผู้เรียน ซึ่งจากงานวิจัยของ พัฒนพงศ์ แจ่มวิถะชัย (2536 : 164) กล่าวว่า หลักสูตร

ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนรายวิชาต่าง ๆ ในวิชาเลือกบังคับและวิชาเลือกเสรี ตามความสนใจและความถนัดของผู้เรียน ดังนั้นโครงสร้างของหลักสูตรจึงควรที่จะมีวิชาเลือกเสรีได้หลากหลายเพียงพอตามความต้องการของผู้เรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชัย จรรยาไพบุลย์ (2534 : 89) กล่าวว่า โครงสร้างหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช 2533) เหมาะสมตามความต้องการและความสามารถของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เพราะโรงเรียนไม่สามารถเปิดวิชาเลือกเสรีได้มากมายเพียงพอต่อความต้องการ

1.3 เนื้อหาของหลักสูตร

จากการพิจารณาเอกสารหลักสูตร พบว่า เนื้อหาของหลักสูตร สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ผู้เรียนสามารถนำเนื้อหาไปประยุกต์ใช้ได้

อาจารย์ผู้สอนและนักศึกษา มีความคิดเห็นว่า เนื้อหามีความน่าสนใจ ความเหมาะสม และความสอดคล้องอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเนื้อหายังไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียน เนื้อหาขาดความทันสมัย ขาดความน่าสนใจ ขาดความต่อเนื่อง และสัมพันธ์กัน ตลอดจนความซ้ำซ้อนกันของเนื้อหา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกรมวิชาการ (2532 : 78) ที่พบว่า ในด้านเนื้อหาสาระของบางรายวิชามีมากเกินไป ซ้ำซ้อนกันและเนื้อหาบางเรื่องไม่สอดคล้องกับความสนใจของแต่ละสภาพท้องถิ่น และนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของกรมวิชาการเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย (2528 : 132) ที่พบว่า ตัวหลักสูตรมีเนื้อหามากเกินไป ทำให้ไม่น่าสนใจ มีความซ้ำซ้อนกันระหว่างเนื้อหา และเนื้อหาภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติยังไม่สอดคล้องและสัมพันธ์กัน

2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น

อาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นว่า สื่อการเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียนมีความเหมาะสม ความทันสมัย ความสะดวกในระดับปานกลาง ส่วนนักศึกษามีความเห็นว่างานการเรียน ตำราเรียนและสถานที่เรียนมีความเหมาะสม ความทันสมัยและความสะดวกในระดับน้อย อาจเป็นเพราะว่า ในปัจจุบันคณะนาฏศิลป์และดุริยางค์ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลได้ใช้

สถานที่ในการเรียนการสอนที่วิทยาลัยนาฏศิลป์ ถนนราชินี กรุงเทพฯ ซึ่งสถานที่คับแคบและอาคารเรียนไม่เพียงพอ และไม่ได้รับความสะดวกในด้านบริการดีเท่าที่ควร สอดคล้องกับงานวิจัยของ นวีวรรณ เต็มพิทักษ์ (2528 : 163) ที่พบว่า อาคารสถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอนพื้นฐานวิชาชีพยังไม่เพียงพอและไม่เหมาะสม นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมหญิง จันทร์ไทย (2530 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า อุปกรณ์การเรียนการสอนมีค่อนข้างน้อย ตำราเรียนไม่ทันสมัย สถานที่เรียนไม่เพียงพอ และงานวิจัยของ อัจฉิมา สวัสดิ์ขีวัน (2532 : 106) ที่พบว่าอุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียนยังไม่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน

3. การประเมินกระบวนการ

อาจารย์ผู้สอนและนักศึกษามีความคิดเห็นว่า กระบวนการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล มีความเหมาะสม ความสอดคล้อง ความชัดเจนในระดับปานกลาง ซึ่งอาจเป็นเพราะอาจารย์ผู้สอนไม่ได้เปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงวิธีสอน หรือไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ร่วมกิจกรรม หรืออาจไม่เข้าใจและไม่มีหลักเกณฑ์ในการวัดผลประเมินผลอย่างชัดเจนแน่นอน อาจมีปัญหาในการใช้วัสดุอุปกรณ์ ทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปได้ไม่ดีเท่าที่ควร ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรมวิชาการ (2528 : 52) ที่พบว่า ครูยังไม่เปลี่ยนพฤติกรรมการสอน ไม่สอนตามจุดประสงค์ และยังเป็นศูนย์กลางการเรียน งานวิจัยของ ปราวณี เถกิงพล (2528 : 85) พบว่า ครูประสบปัญหาเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนและการใช้อุปกรณ์ และงานวิจัยของ สมชัย จรรยาไพบูลย์ (2534 : 92) พบว่า การใช้สื่ออุปกรณ์ของครูมีการปฏิบัติจริงอยู่ในระดับปานกลางเป็นเพราะไม่ปรับวิธีสอนให้เข้ากับหลักสูตรแผนใหม่ ทำให้มีประสิทธิภาพไม่เท่าที่ควร

4. การประเมินผลผลิต

4.1 ผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษา พบว่า ผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา มีความคิดเห็นว่า ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ความสามารถในระดับมาก แสดงให้เห็นถึงภาพรวมของหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกนาฏศิลป์ไทยว่าสามารถผลิตให้บัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถตรงกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร (วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา. 2529 : 1)

ที่กล่าวว่า เพื่อพัฒนากำลังคนด้านศิลปะสาขานาฏศิลป์ให้มีความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานเฉพาะสาขา เพื่ออบรมให้มีความคิดริเริ่ม สามารถสร้างสรรค์ผลงาน วางแผนปฏิบัติงานด้วยหลักวิชาชีพ อย่างมีประสิทธิภาพ และปลูกฝังคุณธรรม ความซื่อสัตย์ ความสามัคคี ความรับผิดชอบต่อตนเอง และสังคม

4.2 ความสามารถของผู้สำเร็จการศึกษา ที่มุ่งประเมินในด้านพุทธิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย พบว่าอยู่ในระดับมากแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความรู้และทักษะตลอดจนอุดมคติในวิชาชีพของตนเองอย่างเพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาเอกนาฏศิลป์ไทย (วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา. 2529 : นท. - 1) กล่าวว่า บริหารงานด้านการแสดงนาฏศิลป์ไทยในหน้าที่ต่าง ๆ และสามารถปฏิบัติงานตามสาขางานที่เลือกศึกษา ปฏิบัติการสอนด้านวิชาการทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ วางแผนและควบคุมงานอย่างรอบคอบและเสริมสร้างคุณธรรม พัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าและทันสมัย มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

ภาพรวมของการประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกนาฏศิลป์ไทย พุทธศักราช 2529 ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ได้ผลการประเมินที่เป็นจุดเด่นและจุดด้อย ดังต่อไปนี้

จุดเด่น ได้แก่ การประเมินในเรื่องของจุดมุ่งหมายและโครงสร้างของหลักสูตร ผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษาและความสามารถของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ทำให้เห็นว่าหลักสูตรมีคุณภาพดีตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่วางไว้

จุดด้อย ได้แก่ การประเมินในเรื่องของปัจจัยเบื้องต้นเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอน ตำราเรียนและสถานที่เรียน นักศึกษาให้ความเห็นว่าอยู่ในระดับน้อย ส่วนอาจารย์ให้ความเห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งถ้ามองภาพรวมแล้วสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องปรับปรุงในองค์ประกอบด้านปัจจัยนี้มาก เพราะสื่อการเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียนเป็นองค์ประกอบที่จะส่งผลกระทบต่อสภาพการเรียนการสอน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ดังที่งานวิจัยของ สมชัย จรรยาไพบูลย์ (2534 : 96) กล่าวว่า การใช้หลักสูตร

จะดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ต้องดำเนินการแก้ไขปัญหที่สำคัญ คือ ปัญหาเกี่ยวกับการขาดแคลนเอกสารหลักสูตร ปัญหาเกี่ยวกับการขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน และปัญหาที่เกี่ยวกับความไม่เพียงพอของอาคารสถานที่

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป
 - 1.1 ควรกำหนดจุดมุ่งหมายให้ชัดเจนที่ชัดเจนแน่นอน เพื่อเห็นแนวทางในการนำไปใช้ได้ง่าย
 - 1.2 โครงสร้างของหลักสูตรควรปรับให้ตรงความสามารถ ความต้องการและความถนัดของผู้เรียน เช่นใน เรื่องการเรียนภาคทฤษฎีควรปรับปรุงให้มากขึ้น เนื่องจากเป็นความรู้ที่จะเป็นรากฐานสู่อาชีพ และการเรียนที่สูงขึ้น
 - 1.3 ควรมีการพิจารณาเนื้อหารายวิชาต่าง ๆ เพื่อปรับปรุงแก้ไขการซ้ำซ้อนกันในเนื้อหาวิชา
 - 1.4 ควรจัดสื่อการเรียนการสอน วัสดุหลักสูตร และสถานที่เรียนให้เพียงพอในการจัดการเรียนการสอน
 - 1.5 ควรจัดให้อาจารย์ผู้สอน ได้มีโอกาสเข้ารับการอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับด้านสื่อการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล
2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย
 - 2.1 ควรมีการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกนาฏศิลป์ไทย ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในแต่ละปี
 - 2.2 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับ ความเข้าใจในการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอน หรือความเข้าใจในการวัดผลประเมินผล การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอนในการใช้หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกนาฏศิลป์ไทย